

1883-01-05

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Susette Holten

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Afsendersted:

Rom

Omtalte personer:

Charles Gandrup

Kristian Gløersen

Gudrun Grove

Ludwig Kabell

Eilif Peterssen

Theodor Philipsen

Niels Skovgaard

Omtalte steder:

Piazza Navona, Rom, Italien

Villa d'Este, Via Regina, Cernobbio,

Como, Italien

Tivoli, Italien

København, Danmark

Arkivplacering:

Mappe 41 nr. 18

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

jig var derigdi i følge med 9, for der
over sig eller havde anden grund
til at skulle. Ja når du, fordi ti
vold er ubestridelig, ikke vilde betvivle
det for os, som ikke kendte det, vil jeg be-
grubeligvis ikke betvivle det for dig, da
kendt det, men siges med at heder sig
fra de gamle oliven, fra træfaldenes
træs, som fylder luften, fra de vilde
duse, som holder sig over afgrunden,
fra Cypresserne i villa d'Arce, etc.
adtil - jeg er ved at have en tegning til dig,
men den bliver næppe færdig til din fødselsdag,
men nu kan du gå og glæde dig til den, om du
vil være så god. Nu sender jeg træstammet hjem
med Trinken, men da hun ikke kan sige
nogen adresse i Bjertsk, må du enten vente til
hun kommer midt, eller til du får hendes adresse
at vide og så gå og se, hende selv om 14 dage, men
hvis det var i Alth, så det stude i Krone og 14. Jce.
Hvis du vil have brevene igen, må du vil opgive
den tid og prætte den ordentligt, jeg har endnu en
helv af dig fra Livola, nemlig paven disse smukke
divertissement, den stod og valde held for at give
kunste. Begynde for arbejde det kan du give det

SKOVGAARD-MUSEET
MUSEUM 41 Nr. 78
Roma 5 Jun 1853.
Kære Tante! Jeg har skrevet på Pappet
Nanna og søre børn, det tænkte vi i forvejen
for at give de andre leeninges fra sløftens jule, og
at drage vi af med trompeten for mandene,
jeg er rigtig optændt, etc. etc. Jeg var i første gang
hos Consuelo, der var mange, men så, da hun
havde bekendt sig på 18, kom der Børn, efter
nogle betingelse, etc. etc. al den dejlige is kan
hænde til at trætere med en ræk Børn om vej,
ud på gadene. Men igen gjorde vi det godt, jeg
ved at møde i møde, men jeg ikke vil. Tante og
Consuelo venter også, og idag skal Consuelo med
si Prægtgen. Det er rigtig rent i forvejen i
år, du er så mange rart folk og kæretere. Næstkomme
kan jeg rigtig godt lide og Lief Pedersen, som du
jeg var det der sidste vinter. Dobb. Mange love !!
Jeg har mine træstammer endnu!! Jeg havde Consue
under den ene arm og Trinken (Børn under den anden (K.B.
er Bogeninde til Træg i Alth), og det var nu meget
vært at have sådan sløftde is Bøtterne, men de gæves
mine beærgelse, så når vi blev anført til søggen, tænke
jeg ikke omst givevis om og give den (englene) til
glatte løff af min krigsler. Det var, for resten et
skelt instrument, samme lær, den var for Cezj, etc.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

medstænderne stadig kom mig for nær, så jeg blæste
forbi dem, og så var det så stærk i øret, så jeg
havde min øret med et p. den tilstedeværelse
med luft. Og omendstjætte er der ikke på den,
så jeg måtte i den best kamp stadig passe på ikke at
større laberne eller få øjet stændene ind. I Bjergs
imidlertid hvad vi kendte, enten vi så var omringet
af 10 unge mennesker, og med en lilla strøtbløj kalling
i ryggen eller vi havde føre midtstændene, hvorimellem
en gang en endnu strøtbløjere Kelling, (måske den
samme) som ligesom Edrissche gik lidt som jeg, så
jeg begynte det ikke, der ikke står der, endnu senere
fledede skandnavere på kildesletten midt på trappen,
(høj træning, sådan om) for at komme indbrødet eller afsted
de fortvivlede angreb, som blev allet med os, fordi de
indfaldt på sig, at vi fremmede havde stilet sig
der. De var mange fra forningen, og alle var vi midt
på trappens midtagne kælderen med frø, som forandret
i trængen, hvor man så en er, jeg lader os just at den
stadige præstemand var med ud at trætte. Senere gik
vi på knæene at drikke et, et, og fyldte naturligtvis
hale derote etage, så de andre gæster efterhånden måtte
forvalde. Der var valdem humeur, var fortroffelige. Der
blev øjeblikke sig op og så han med mig om det havde
fået sig og ville, syde han med jule, den fjeld

her end, kendte det fjeld, kan du begynde, hvor p. den
det var, eller kan du ikke. Den norske kiste-glossen lattede
for Egindenes almindelige stemmeret. Digtene Gandske
dette oppe noget (hans kone er ved). Så begynte der
gik jule og om, her, Det er så meget mærkeligt
at jeg p. den var det, så den jeg allerede ikke har noget at sig
og vi blev han ved med det med mange pløier smek, men
oplyst prinsesse. Så fulgte vi danser hjem, og så gik
vi dele hjem den fjeld. Da det var et midt midtstændene
frens på det stede, hvad det smigter sig. Der var vi ikke
vi røddent i forningen på aften, men gør man der nogen
det med sin vilde, det er så ikke værd for ikke sig, det
men for de andre sig. Jeg har ved stede hjem om
nyttens sigens ikke stændt sig. Du kilder her Ankel
og takke ham for broet, når jeg kan det sig var.
Det er trist med fjeld, men kun er jo dog
bedre nu, ikke stændt sig. Så det du danser til
for Carlsbergstet her Ankel, ja nyttens efter danser
jeg oppe, for danser, men da jeg skulle have kaster
ke, (sin kiste) og så sig, jeg har sig til sig
brødet med, så den stede med sig, eller danne
var. For Gons, Kibell kender kiste sig, der er to
sore af det mæde, det var den yngste, jeg var.
Viggo takke for kisten og anden sig. Du
Du har. Her kan du en sig kiste sig.